

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Cob/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119338431
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Kohútová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:6119338431.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Kohútovej a sudcov JUDr. Igora Ragana a JUDr. Júliusa Tótha v spore žalobcu: BerCar s. r. o., Galvániho 14, 821 04 Bratislava, IČO: 31 403 743, zastúpený spoločnosťou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpený JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, Dvořákovo nábregie 8/A, 811 02 Bratislava o zaplatenie 301,96 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I, č. k.: 30Cb/111/2019 - 94 zo dňa 16. októbra 2020, takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Košice I, č. k.: 30Cb/111/2019 - 94 zo dňa 16. októbra 2020.
- II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 301,96 eur, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 301,96 eur od 29. 4. 2018 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie toto rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca podanou žalobou žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 301,96 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 301,96 eur od 29. 4. 2018 do zaplatenia z titulu nevyplatenia kráteného poistného o žalovanú sumu. Žalobca uviedol, že dňa 12. 12. 2017 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle AUDI A3, EČV: W ktoré v čase poistnej udalosti patrilo poškodenému: I. s. r. o., G. XXXX/XX, D. F., IČO: XX XXX XXX (ďalej aj len ako „poškodený“). Poškodený mal so žalovaným uzatvorenú Zmluvu o havarijnom poistení motorového vozidla. Predmetná poistná udalosť bola poškodeným žalovanému riadne a včas ohlásená a ten ju zaregistroval ako poistnú udalosť č. 9565201652. Poškodený dal svoje motorové vozidlo opraviť. Náklady na opravu tohto motorového vozidla boli vo výške 3.696,62 eur s DPH. Táto suma bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou č. 20171353. Žalobcovi bolo Oznámením o poistnom plnení zo dňa 16.4.2018 oznámené, že dňa 13.4.2018 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č.9565201652 a bol mu predložený výpočet výšky poistného plnenia. Fakturovaná suma za opravu vozidla poškodeného z poistnej udalosti č. 9565201652 predstavuje sumu 3.696,52 eur s DPH. Suma priznaná a uhradená žalovaným bola iba vo výške 2.578,56 eur. Celková nepriznaná suma je vo výške 301,96 eur. Táto nepriznaná suma vo výške 301,96 eur bola poškodeným postúpená na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa

27.4.2018. Podľa vyjadrenia likvidátora k osobitostiam likvidácie: „Oprava v nezmluvnom, neznačkovom servise. Priznané do výšky kontrolnej kalkulácie. Ceny dielov priznané.“

3. Žalobca ďalej uviedol, že tvrdenia, ktoré žalovaný v oznámení o poistnom plnení, prípadne vo výpočtoch poistného plnenia uviedol, nemajú zákonný ani zmluvný podklad, ich cieľom je iba účelovo sa vyhnúť vyplateniu celého nároku na náhradu škody, na ktoré má žalobca, resp. jeho právni predchodcovia nárok. Právo na poistné plnenie vzniká už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Výška nároku na poskytnutie poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Žalobca žiada iba zaplatiť sumu za skutočne vykonanú a fakturovanú opravu. Servis pri oprave poškodených motorových vozidiel postupoval tak, aby motorové vozidlo bolo z technického a funkčného hľadiska rovnako prevádzky schopné ako pred škodovou udalosťou. Žalobca poukázal na zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi poškodeným a žalovaným na základe poistnej zmluvy, na Zmluvné dojednania pre Havarijné poistenie motorových vozidiel Autokomplet i Všeobecné poistné podmienky (ďalej aj VPP), na základe ktorých bol žalovaný povinný poskytnúť poistné plnenie v dojednanom rozsahu s výnimkou výluk výslovne uvedených vo všeobecných zmluvných podmienkach, alebo príslušných zmluvných dojednaniach. V zmysle článku IX bod 1 písm. c) VPP, poslednej vety je uvedené, že v kalkulácii nákladov na opravu v nezmluvných, neautorizovaných opravovniach bude maximálne akceptovaná výška normohodiny na 25,- eur bez DPH. Žalobca má za to, že ku kráteniu poistného plnenia žalovaným došlo nedôvodne. Žalovaný stanovil výšku poistného plnenia na základe kontrolnej kalkulácie, avšak význam slovného spojenia kontrolná kalkulácia nie je uvedený ani v poistnej zmluve, ani vo VPP, ani v Zmluvných dojednaniach. Ide teda o neurčitý a nezrozumiteľný pojem. Keďže Zmluvné dojednania formuloval žalovaný a tie neobsahujú definíciu pojmu kontrolná kalkulácia, treba tento výraz vykladať v prospech žalobcu. Primerané náklady v danom prípade predstavuje faktúra žalobcu za opravu vozidla. Z oznámenia o poistnom plnení je zrejmé, že žalovaný krátil poistné plnenie z dôvodu, že oprava poškodeného motorového vozidla bola vykonaná v nezmluvnom neautorizovanom servise. Konanie žalovaného, pri ktorom servisu kráti poistné plnenie za opravu vozidla len z dôvodu, že oprava prebehla v neautorizovanom servise je porušovaním hospodárskej súťaže, pretože neautorizovanému servisu je poskytnuté nižšie plnenie za opravu ako servisu autorizovanému, a to len preto, že je neznačkovým servisom, hoci previedol rovnako kvalitnú opravu ako servis autorizovaný. Žalovaný rozlišuje servisy na autorizované a neautorizované, avšak všetky tieto servisy podnikajú riadne a legálne, pričom v súlade s nariadením komisie (EÚ) č. 330/2010 z 20.4.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov (tzv. všeobecná blokovaná výnimka) a v nariadení komisie (EÚ) č. 461/2010 z 27.5.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel, ktoré sa vzťahuje najmä k popredajnému trhu - skrátené nazývané "blokovaná výnimka" majú všetky servisy rovnaké postavenie a nie je možné zvyhodňovať alebo nezvyhodňovať, či preferovať niektoré z nich. Preferovanie a zvyhodňovanie len určitých servisov je v rozpore s ochranou hospodárskej súťaže a v rozpore s európskou legislatívou a jej zárukami. Máme za to, že rozlišovanie autoservisov na autorizované a neautorizované, zmluvné a nezmluvné nemá oporu v zákone ani v európskej legislatíve. Ak má servis oprávnenie vykonávať opravárenskú činnosť, potom poskytuje rovnako kvalitné služby ako servis „značkový“ a jeho návšteva nesmie viesť ku zníženiu poistného plnenia zo strany poisťovní.

4. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázal, že žalobca nešpecifikoval základné údaje - napr. ani len o priebehu škodovej udalosti a ďalších realizovaných úkonoch, ktoré sa jej týkali. Niektoré síce vyplývajú z príloh žaloby, čo však vzhľadom na znenie ustanovenia § 132 ods. 2 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len C. s. p.) nie je postačujúce. Ďalej žalovaný namietal aktívnu legitímáciu žalobcu, keďže poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Poškodený teda bol dlžníkom žalobcu a nemohol tak so žalobcom platne uzatvoriť Zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej Zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku nikdy neuhradil a teda im nikdy ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Uvedeným postúpením tak došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s ustanovením § 524 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len Občiansky zákonník) a ide o absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. V Zmluve o postúpení pohľadávky zároveň absentuje konkrétny prejav vôle postupcu postúpiť pohľadávku (resp. jej časť) a aj

samotný predmet Zmluvy o postúpení pohľadávky je rozporuplný, nejasný a v konečnom dôsledku nie je presne špecifikovaný, čo zakladá jeho neplatnosť podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k výške a odôvodnenosti poskytnutého plnenia uvedeného v Oznámeniach poukázal na tvrdenia žalovaného uvádzané v predmetnom Oznámení.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu vo vzťahu k námietke týkajúcej sa náležitostí žaloby poukázal na ustanovenie § 132 C. s. p. Tvrdenia, z ktorých má vyplynúť oprávnenosť uplatneného nároku - nároku na krátené poistné plnenie, sú jednoznačné a konkrétne, pričom nie je možné dôjsť k zámene s iným skutkom. Žalovaný z danej poistnej udalosti aj plnil, pričom nevyžadoval doklad o úhrade faktúry za opravu vozidla, čo znamená, že daný nárok uznal, sporný je len rozsah náhrady škody. Poistený, ako veriteľ, postúpil nárok na krátené poistné plnenie, ktoré mal voči žalovanému, ako dlžníkovi, pričom faktúra predstavovala iba vyčíslenie, nepostúpil svoj dlh voči žalobcovi, ako to nesprávne a účelovo prezentuje žalovaný.

Ku prejavu vôle zmluvných strán žalobca uviedol, že podstatnými náležitosťami zmluvy o postúpení pohľadávky sú v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka: 1) označenie účastníkov zmluvy, t.j. postupcu a postupníka, 2) identifikácia pohľadávky tak, aby nebola zameniteľná s inou pohľadávkou postupcu proti rovnakému dlžníkovi, aby medzi zmluvnými stranami nevznikli pochybnosti o tom, aká pohľadávka, ako a kedy bola postúpená. V zmysle uvedeného, zmluva o postúpení pohľadávky medzi postupcom (poškodeným) a postupníkom (žalobcom) obsahuje jasné označenie účastníkov zmluvy a tiež identifikáciu postupovanej pohľadávky. Postupovaná pohľadávka je v predmetnej zmluve špecifikovaná čo do výšky (presné vyčíslenie krátenej sumy), ale aj čo do dôvodu vzniku (nezaplatenie časti faktúry za opravu motorového vozidla). Aj na základe uvedeného možno jednoznačne konštatovať, že postupca prejavil svoju vôľu pohľadávku postúpiť.

Žalobca má za to, že žalovaný neuviedol žiadny relevantný dôvod, pre ktorý by žalobca nemal právo na uplatnený nárok a ani neuplatnil prostriedky procesnej obrany včas. Koncentrácia konania predstavuje efektívny a funkčný nástroj zrýchlenia sporového konania, ktorého cieľom je, aby jednotlivé strany využili všetky svoje prostriedky procesnej obrany, resp. procesného útoku čo najskôr, aby nedošlo k zdĺhavým a neefektívnym súdnym konaniam. Povinnosťou účastníka, ktorý tvrdí určité skutočnosti v sporovom konaní je, aby preukázal svoje tvrdenia, a to znamená uniesol dôkazné bremeno. Žalovaný v podanom odpore teda vôbec nevyvrátil žalobcom uplatnený nárok na poistné plnenie uvedený v návrhu na vydanie platobného rozkazu. Ak žalovaný tvrdí, že krátenie bolo dôvodné, resp. ak neakceptuje predloženú faktúru, a aj vzhľadom na to, že žalovaný je subjektom, ktorý má zo zákona vykonávať šetrenie, musí svoje tvrdenia relevantne preukázať a zdôvodniť. Obrana žalovaného je iba v teoretickej a nepodloženej rovine tvrdenia a žalovaný v tomto ohľade neuniesol dôkazné bremeno. Žalovaný nie je oprávnený krátiť poistné plnenie iba s poukazom na svoj subjektívny názor, že krátenie je dôvodné.

6. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil skutkový stav tak, ako je uvedený v odseku 2. odôvodnenia tohto rozsudku.

7. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 129 a § 132 C. s. p., podľa § 788, § 790, § 791, § 795, 797, § 798, § 799, § 806, § 809 Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú poistnú zmluvu, § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú postúpenie pohľadávky, § 517 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., ktoré upravujú úroky z omeškania.

8. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku označil obranu žalovaného za neúspešnú a uviedol, že nárok na vznik poistného plnenia vzniká okamihom vzniku škody a neviaže sa na vykonanie opravy motorového vozidla. To, čo podmieňuje vznik nároku, je vznik škodovej udalosti. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že podanie žalobcu malo všetky náležitosti podľa § 132 C. s. p. a nasledujúce. Žalobca v konaní opísal skutkový stav škodovej udalosti a následného uplatneného nároku dostatočne. Žalobca v žalobnom návrhu uviedol, kedy došlo k škodovej udalosti, presne identifikoval poškodené motorové vozidlá ako aj číslo poistnej udalosti, pod ktorým žalovaný poistnú udalosť zaregistroval a o tvrdených skutočnostiach predložil listinné dôkazy. Žalovaný zároveň v konaní nepredložil žiadne dôkazy resp. nepoužil prostriedky procesnej obrany, ktorými by bolo možné uplatňovaný nárok inak identifikovať.

9. Súd prvej inštancie tiež uviedol, že žalobca bol aktívne legitimovaný na podanie žaloby z dôvodu, že bola uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 27.4.2018 medzi postupcom I., s. r. o. a postupníkom - žalobcom. Po preskúmaní zmluvy súd prvej inštancie zistil, že je v nej presne špecifikovaný predmet zmluvy - jednotlivá pohľadávka, ktorú žalovaný neuhradil, pričom táto pohľadávka

predstavuje rozdiel medzi reálnou škodou vyčíslenou vo faktúre servisu (žalobcu) a škodou reálne zaplatenou žalovaným a to v prípade všetkých troch poistných udalostí. Súd prvej inštancie uzavrel, že boli medzi stranami sporné dôvody krátenia poistného plnenia. Žalovaný v predloženom výpočte uvádza ako dôvody krátenia poistného plnenia priznanie ceny práce v nezmluvnom, neznačkovom servise len do výšky kontrolnej kalkulácie. Súd prvej inštancie konštatoval, že krátenie poistného plnenia nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, ani v zmluvných dojednaniach. Žalovaný nepreukázal súdu prvej inštancie, že by jednoznačne určil poškodenému opravovňu, v ktorej sa má oprava vykonať. V zmysle čl. IX bodu 4. Zmluvných dojednaní poisťovňa má právo určiť opravovňu, v ktorej sa má oprava vykonať. Určenie opravovne zo strany poisťovne - žalovaného je formulované fakultatívne, t. j. ide o právo poisťovne určiť opravovňu, žalovaný však využitie tohto svojho práva nepreukázal. Súd nepovažuje za dôvodné ani krátenie poistného plnenia z dôvodu priznania do výšky kontrolnej kalkulácie. Žalovaný však neuviedol aký kalkulačný program použil pri vypracovaní kontrolnej kalkulácie, žalovaný len s podaným odporom predložil kalkuláciu nákladov na opravu vypracovanú systémom Audatex. V ZD však konkrétne určený kalkulačný program nie je. Ak aj v zmluvných dojednaniach je uvedené, že účelnosť vynaložených nákladov na náhradné diely sa posudzuje tak, že sa porovná s kalkulačným programom nákladov na opravu, pokiaľ nie je uvedené, o aký kalkulačný program, s akými vstupnými údajmi sa jedná, je takéto dojednanie neurčité a v tejto časti neplatné a to aj podľa § 39 Občianskeho zákonníka (z rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 9C/212/2014 zo dňa 29.7.2015). Ak aj žalovaný náhradu škody vyčíslil použitím systému Audatex, ide o program vytvorený poisťovňou, do ktorého táto môže zasahovať, preto kalkuláciu vyhotovenú týmto systémom nie je možné považovať za objektívnu. Porovnanie s kalkulačným programom sa však v zmysle Zmluvných dojednaní vzťahuje len na autorizované opravovne (čl. IX, bod 2a Zmluvných dojednaní). V tomto prípade však samotný žalovaný v oznámení o poistnom plnení uviedol, že oprava bola vykonaná v nezmluvnom, neznačkovom servise čo zakladá použitie čl. IX bod 2c) Zmluvných dojednaní, podľa ktorého žalovaný prizná výšku normohodiny na 25,- Eur bez DPH. Na pojednávaní konanom dňa 16.10.2020 predložil žalobca kalkuláciu nákladov opravy z ktorej vyplýva, že žalobca účtoval za normohodinu práce 23,- Eur a za Nh lakovacích prác 25,- Eur. Žalobca predložil relevantné dôkazy súvisiace s opravou daného motorového vozidla. Preto ak žalovaný neuznal náklady za prácu vo výške 23,- Eur, resp. 25,- Eur pri lakovacích prácach, nepostupoval v súlade s vlastnými poistnými podmienkami. Pri výpočte nákladov na prácu žalovaný teda nezohľadnil výšku normohodiny práce, ktorá bola v súlade so zmluvnými dojednaniami.

10. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že nie je dôvodné krátenie poistného plnenia žalovaným z dôvodu opravy v nezmluvnom, neznačkovom servise ako to uvádza žalovaný v oznámení o poistnom plnení. To, že poškodený si dal svoje poškodené motorové vozidlo opraviť u žalobcu, ktorého autoservis žalovaný radí medzi „nezmluvné“, nemôže mať vplyv na výšku vyplatenej náhrady škody. Všetky servisy bez ohľadu na to, či sú žalovaným kvalifikované ako zmluvné, nezmluvné, autorizované alebo neautorizované podnikajú legálne a preferovanie a zvýhodňovanie len určitých servisov je v rozpore s ochranou hospodárskej súťaže a s európskou legislatívou (čl. 101 ods.3 zmluvy o fungovaní EU). To, že oprava bola vykonaná neautorizovaným servisom nepredstavuje dôvod na krátenie ceny práce, ak to neovplyvňuje kvalitu vykonanej práce. Nie je možné zvýhodňovať alebo znevýhodňovať niektorý zo servisov, keďže podnikajú v súlade s nariadením komisie EÚ č.330/2010 z 20.4.2010 o uplatňovaní čl.101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní európskej únie a nariadení komisie EÚ č.461/2010 z 27. 5. 2010.

11. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že poškodený vykonal všetky potrebné úkony smerujúce k poskytnutiu plnenia za opravu poškodeného vozidla, a to nahlásením škodovej udalosti, predložením faktúry č. 20171353, vo výške 3.696,62 Eur. Ak žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti v zmysle §797 Občianskeho zákonníka je poistné splatné do 15 dní, len čo poisťiteľ skončil šetrenie poistnej udalosti čo pri skončení šetrenia poistnej udalosti dňa 13.4.2018, je deň 29.4.2018 dňom kedy sa žalovaný dostal do omeškania. Súd prvej inštancie preto žalobcovi priznal aj žalobcom uplatnené úroky z omeškania v ním uplatnenej výške.

12. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, v neprospech ktorého bol rozsudok vydaný, a to v celom jeho rozsahu, z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f) C. s. p.) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p.). Žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Košice

I č. k. 30Cb/111/2019 - 94 zo dňa 16. októbra 2020 zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Košice I na ďalšie konanie.

13. Žalovaný v odvolaní uviedol, že považuje rozsudok súdu prvej inštancie za nesprávny, nezákonný, arbitrárny a nepreskúmateľný. Podľa názoru žalovaného je rozsudok súdu prvej inštancie výsledkom zjavnej svojvôle a poukázal pritom na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 382/06. Žalovaný ďalej uviedol, že prvoinštančný súd vyslovil právne závery, avšak nevysporiadal sa s tvrdeniami žalovaného, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil. Pritom porušenie právnych noriem v dôsledku svojvôle (napr. nerešpektovaním kogentnej normy) alebo v dôsledku interpretácie, ktorá je v zjavnom rozpore s princípom spravodlivosti, potom zakladá porušenie základných práv a slobôd. Žalovaný uviedol, že medzi procesné záruky spravodlivého súdneho konania patrí nepochybne aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Právo na spravodlivý proces spravidla vyžaduje, aby rozhodnutie súdu bolo odôvodnené a poukázal na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Van de Hurk v. Holandsko, Ruiz Torija v. Španielsko, Hiro Balani v. Španielsko, a rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 56/01 a nález sp. zn. III. ÚS 119/03-30. Žalovaný je toho názoru, že súd prvej inštancie sa nedostatočným a nesprávnym spôsobom vysporiadal so samotnou aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu vo vedenom súdnom spore. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že poškodený plánoval postúpiť na žalobcu časti pohľadávky, ktoré vznikli z neuhradenia vystavenej faktúry. Poškodený teda mal postúpiť tzv. pohľadávku, ktorú mal voči žalovanému, ktorá však vyplýva z jeho záväzku voči žalobcovi, čo v konečnom dôsledku je práve v rozpore s ustanovením § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný ďalej poukázal na to, že v predloženej zmluve o postúpení pohľadávky absentuje konkrétny prejav vôle poškodeného ako postupcu, týkajúci sa postúpenia samotnej pohľadávky na žalobcu. V predloženej zmluve je zo strany zmluvných strán uvedená len špecifikácia pohľadávok, ktorá následne je premietnutá v predmete samotnej zmluvy, avšak absentuje tu naplnenie samotného cieľa zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorým je prejav vôle postupcu na postúpenie pohľadávky. Samotný predmet zmlúv je potrebné považovať za rozporuplný, nejasný a v konečnom dôsledku za presne nešpecifikovaný. Rozpornosť týkajúca sa predmetu postúpenia spočíva v tom, že z textu vyplýva, že poškodený plánoval postúpiť svoju pohľadávku, ale z obsahu zmluvy je zrejmé, že táto pohľadávka predstavuje záväzok poškodeného. Uvedené zakladá absolútnu neplatnosť predmetného právneho úkonu. Žalovaný v rámci svojej argumentácie poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33 Cdo 1527/99 zo dňa 22.6.2000, v ktorom súd vykladá pojem neurčitý úkon tak, že ide o prípady, keď úplne chýba určitá vôľa, ako aj v prípade, keď nie je obsah prejavenej vôle účastníka jednoznačný, a výklad pojmu nezrozumiteľný úkon ako taký stav, ak z dôvodu vadného sprostredkovania svojej vôle (napr. sprostredkovaním tejto vôle v texte písomnej zmluvy) je jeho vôľa nejasná. Na podobné závery žalovaný poukázal aj v rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 23 Cdo 879/2014 zo dňa 2. 6. 2014. Žalovaný uviedol, že predložené zmluvy o postúpení pohľadávok sú absolútne neplatné právne úkony. Absolútna neplatnosť nastáva priamo zo zákona (ex lege), pôsobí od počiatku (ex tunc) a súd na ňu prihliada z úradnej povinnosti (ex offio). Absolútna neplatnosť zároveň vylučuje možnosť dodatočného schválenia (ratihabície), či dodatočného odpadnutia dôvodu (konvalidácie), nepremlčuje sa a bez akéhokoľvek časového obmedzenia sa jej môže dovolávať každý, pretože táto absolútna neplatnosť pôsobí proti všetkým (erga omnes).

14. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že nesúhlasí s názorom žalovaného, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je arbitrárne. Rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje dostatok dôvodov, ako aj odkaz na relevantné ustanovenia zákona. Žalobca poukázal na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (okrem iného veci G. R. proti Š., rozsudok zo dňa 21. X. 1999 týkajúci sa sťažnosti č. 30544/96, R. T. proti Š., rozsudok zo dňa 9. 12. 1994, týkajúci sa sťažnosti č. 18390/91, V. D. H. proti H., rozsudok zo dňa 19. 4. 1994, týkajúci sa sťažnosti č. 16034/90,), judikatúry Ústavného súdu SR (sp. zn. I. ÚS 226/03 zo dňa 12. 5. 2004, III. ÚS 209/04 zo dňa 23. 6. 2004, sp. zn. III. ÚS 95/06 zo dňa 15. 3. 2006, sp. zn. III. ÚS 260/06 zo dňa 23. 8. 2006, sp. zn. III. ÚS 36/2010 zo dňa 4. 5. 2010, sp. zn. I. ÚS 114/08 zo dňa 12. 6. 2008). Žalobca uviedol, že nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu. Z napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, že prvostupňový súd sa vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalovaného. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba to, že žalovaný sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru

o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia prvostupňového súdu (napr. I.ÚS 188/06). Žalobca poukázal aj na ďalšiu judikatúru najvyšších súdnych autorít v nadväznosti na dostatočné odôvodnenie rozhodnutia (rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veci III. ÚS 199/09, II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, III. ÚS 30/07, rozhodnutie ESLP vo veci Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, séria A č. 254-B, s. 49). Vo vzťahu k namietanému predmetu zmluvy o postúpení pohľadávok žalobca uviedol, že plne zotrúva na argumentácii prezentovanej v prvostupňovom konaní. Poukázal pritom na ustanovenie § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nárok na náhradu škody, resp. poistného plnenia podľa žalobcu vzniká okamihom vzniku škody a neviaže sa na vykonanie opravy motorového vozidla a teda nie je ani rozhodujúce v prípade navrátenia veci do predošlého stavu kto a ako (t.j. platobné miesto) uhradí škodu. To, čo podmieňuje vznik nároku je vznik škodovej udalosti. Je potrebné rozlišovať vzťah poškodeného a žalovaného a vzťah poškodeného a žalobcu ako autoservisu. Predmetom tohto konania je nárok poškodeného na krátenú časť náhrady škody z poistnej udalosti, ktorý tento nárok postúpil na žalobcu, t. j. predmetom konania je vzťah poškodeného a žalovaného. Je iba zhoda okolností, že servis vykonávajúci opravu a žalobca, ktorý nadobudol pohľadávku je tá istá osoba. Právne postavenie žalovaného sa postúpením pohľadávky nijako nezmenilo. Pre toto konanie je irelevantné, či pohľadávka autoservisu (a zároveň žalobcu) bola poškodeným uhradená a žalovaný tento vzťah nemá ani právo spochybňovať alebo nejako doň vstupovať. Žalovaný sa môže vyjadrovať iba k týmto pohľadávkam ako takým, nie však ku vzťahu žalobcu a poškodeného. V zmysle uvedeného, zmluva o postúpení pohľadávky obsahuje jasné označenie účastníkov zmluvy a tiež identifikáciu postupovanej pohľadávky. Postupovaná pohľadávka je v predmetnej zmluve špecifikovaná čo do výšky (presné vyčíslenie krátenej sumy), ale aj čo do dôvodu vzniku (nezaplatenie časti faktúry za opravu poisteného motorového vozidla, ktorého potreba opravy vznikla z dôvodu vzniku poistnej udalosti). V článku II. predmetnej zmluvy postupca jednoznačne prehlasuje, že špecifikácia postupovanej pohľadávky je úplná a správna. Logickým výkladom, ak postupca prehlasuje, že špecifikácia postupovanej pohľadávky je úplná a správna, musí mať vedomosť o tom, že táto pohľadávka je predmetom postúpenia a teda aj takto prejavuje svoju vôľu pohľadávku v konkrétnej výške, vzniknutú z konkrétneho dôvodu, postúpiť. Žalobca má za to, že postupca v uvedenom prípade vyjadril svoju vôľu postúpiť pohľadávku na postupníka, a to vyjadrením súhlasu s výškou a špecifikáciou postupovanej pohľadávky.

15. Žalovaný odvolaciu repliku nepodal, výzva súdu prvej inštancie s vyjadrením k odvolaniu mu bola doručená dňa 4.1.2021.

16. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 C. s. p. Odvolanie prejednal podľa § 379 - § 385 C. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

17. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 C. s. p. odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo podľa § 219 ods. 3 C. s. p. oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

18. Žalovaný podanie odvolania odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C. s. p. Odvolací súd zastáva názor, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

19. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, posúdil, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

20. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Odvolací súd si osvojil odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 C. s. p.). Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, k odvolaniu žalovaného a k podstatným tvrdeniam strán sporu v tomto odvolacom konaní, odvolací súd udáva:

21. Podľa ustanovenia § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

22. Podľa ustanovenia § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. Podľa ustanovenia § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť (poistná udalosť).

24. Žalovaný v konaní namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že zmluva o postúpení pohľadávky na žalobcu je neplatná. S týmto právnym názorom žalovaného odvolací súd nesúhlasí, pretože nezodpovedá vykonanému dokazovaniu a ustálenej judikatúre súdov. V konaní bolo preukázané písomnou Zmluvou o postúpení pohľadávok z 27.4.2018 medzi pôvodným veriteľom I. s. r. o. a žalobcom ako postupníkom, čím sa žalobca stal aktívne legitimovaným na podanie tejto žaloby, pretože sa stal veriteľom predmetnej pohľadávky.

25. Odvolací súd preto za nesprávne považuje tvrdenie žalovaného, že Zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná pre rozpor § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie správne vychádzal zo všetkých relevantných zákonných kritérií uplatňovaných pri výklade právnych úkonov, teda nielen z jazykového vyjadrenia, ale aj z vôle účastníkov zmluvy, úmyslu poškodeného postúpiť svoju pohľadávku, okolností, ktoré predchádzali uzavretiu danej Zmluvy o postúpení pohľadávky (Oznámenie o poistnom plnení, na základe ktorého žalovaný čiastočne plnil) a následného správania strán. Toto všetko z pohľadu odvolacieho súdu smeruje k jednoznačnému záveru o určitej Zmluve o postúpení pohľadávky, a teda jej platnosti, vychádzajúc z ustanovenia § 35 Občianskeho zákonníka.

26. S poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2008 sp. zn. I.ÚS 242/07, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 640/2014 z 1. apríla 2015 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo/132/2007, odvolací súd vo vzťahu k ďalším argumentom žalovaného o neplatnosti zmluvy o cesii konštatuje, že výklad žalovaného je prísne formalistický a nerešpektuje skutočnú vôľu zmluvných strán, zásadu „pacta sunt servata“ a zásadu preferencie platnosti právnych úkonov. Vôľa sporovej strany v zmluve o postúpení pohľadávky je vyjadrená zrozumiteľne, slobodne vážne, odvolací súd nemá dôvod odoprieť právnemu úkonu zamýšľané právne účinky a vyhlásiť zmluvu o postúpení za neplatnú v rozpore s vôľou zmluvných strán.

27. Odvolací súd podľa citovaných zákonných ustanovení uzavrel, že ku vzniku škody na motorovom vozidle poškodeného dochádza už samotnou škodovou udalosťou, nie opravou motorového vozidla. Výšku škody nie je možné robiť závislou na tom, ako poškodený s vecou naloží, či ju niekomu daruje, predá alebo vymení a za akú cenu (protihodnotu), pretože tieto okolnosti sú náhodné. Spôsob, akým naloží poškodený s poškodenou vecou je bez akejkoľvek súvislosti so vzniknutou škodou. Poškodený z dopravnej nehody, ktorú nezavinil, má pritom priamy zákonný nárok voči poisťovni na poistné plnenie z titulu zmluvného havarijného poistenia. Pre konanie je preto nepodstatné, či poškodený žalobcovi uhradil faktúru za opravu vozidla, pretože škoda nevznikla opravou motorového vozidla, ani okamihom úhrady faktúry. Ak by poškodený najskôr musel uhradiť faktúru za opravu vozidla, až následne si nárok uplatniť u žalovaného, došlo by tým k popretiu podstaty poistenia, ktorým je prenos negatívnych dôsledkov škodovej udalosti na tretí subjekt - poisťovňu.

28. Podľa § 799 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poistený je povinný zachovávať povinnosti, ktoré boli dohodnuté alebo ktoré sú v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené.

29. Podľa § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poistiteľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poistiteľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti.

30. Podľa § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak malo vedomé porušenie povinností uvedených v odsekoch 1 a 2 podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti, je poistiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie

na rozsah jeho povinnosti plniť. Poistiteľ nie je oprávnený počas trvania poistnej zmluvy plnenie z poistnej zmluvy znížiť z dôvodu, že poistné nebolo riadne a včas zaplatené.

31. Odvolací súd uvádza, že len za situácie, ak došlo zo strany poisteného k vedomému porušeniu povinností uvedených v § 799 odsekoch 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ktoré malo podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti, je poistiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinnosti plniť. Výsledky dokazovania preukázali, že poškodený si zabezpečil opravu motorového vozidla v servise žalobcu, ktorý mu za vykonanie opravy doložil vyúčtovanie vo forme faktúry. Takýto stav nie je dôvodom postupu žalovaného pre aplikáciu ustanovenia § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka a to na krátenie poistného plnenia. Dôvodmi pre krátenie poistného plnenia zo strany žalovaného bola oprava motorového vozidla v neautorizovanom servise a rozdiely v cene práce v porovnaní s kontrolnou kalkuláciou žalovaného. K uvedeným dôvodom odvolací súd uvádza, že ak má opravovňa zapísaná ako predmet podnikania opravu motorových vozidiel, čo v danom prípade u žalobcu je nesporné, neprináleží žalovanému členiť subjekty vykonávajúce po splnení zákonných predpokladov, opravy motorových vozidiel na autorizované, či neautorizované servisy. Podľa odvolacieho súdu nie je preukázaný reálny rozdiel medzi kvalitou a kvantitou práce autorizovaných a neautorizovaných, resp. zmluvných a nezmluvných servisov. To, že ide o autorizovaný alebo neautorizovaný servis, neovplyvňuje kvalitu vykonanej práce, a teda nepredstavuje ani dôvod na krátenie ceny práce. Navyše objemový a časový úsek danej práce je odvodený od zložitosti úkonu a dôsledkov škodovej udalosti. Odvolací súd zároveň udáva, že žalovaným uvádzaná kontrolná kalkulácia nie je relevantným dôkazom o výške nákladov na opravu, podstatné pre výšku škody sú vždy skutočné materiálové náklady pri vykonaní konkrétnej opravy. Žalovaný v spore ani nepreukázal na základe akého zmluvného základu vychádzal pri krátení poistného plnenia poukazujúc na kontrolnú kalkuláciu.

32. Odvolací súd zároveň konštatuje, že v prejednávanej spore súd prvej inštancie správne posúdil uplatnenú pohľadávku v celkovej výške 301,96 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi fakturovanou cenou opravy poškodeného vozidla a sumou reálne zaplatenou žalovaným ako primeranú, s poukazom na žalobcom uplatnenú cenu práce 23,- eur/nh, ktorá je nižšia ako v Zmluvných dojednaniach stanovená cena práce 25,- eur /nh bez DPH.

33. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci dostatočne zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil a vo veci rozhodol správne, ak uložil žalovanému povinnosť uhradiť peňažnú pohľadávku vo výške 301,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne z dlžnej sumy 301,96 eur od 29.4.2018 do zaplataenia - ako rozdiel medzi fakturovanou cenou opravy každého poškodeného motorového vozidla a sumou reálne zaplatenou žalovaným, titulom nároku na poistné plnenie zo zmluvy o havarijnom poistení.

34. Odvolací súd je zároveň toho názoru, že zákonná povinnosť zaplatiť veriteľovi úroky z omeškania vyplývajúca z ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vznikne vždy aj v tom prípade, ak poisťovateľ nevyplatí plnenie v lehote podľa 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Z citovaného ustanovenia § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka vyplýva nepochybne povinnosť poisťovateľa plniť v stanovenej lehote, teda do 15 dní po skončení vyšetrenia rozsahu povinnosti poistiteľa plniť. Uplynutím tejto lehoty sa poisťovateľ dostal do omeškania splniť povinnosť riadne a včas a keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má poškodený (poistený) právo požadovať od poisťovateľa popri plnení aj úroky z omeškania. Vzhľadom na to, že v konaní bolo nepochybne preukázané a to z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 16. 4. 2018 - že dňa 13.4.2018 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 9565201652, preto o 15 dní sa dňa 29.4.2018 žalovaný dostal do omeškania s úhradou sumy 301,96 eur a preto má žalobca nárok i na zaplataenie úrokov z omeškania tak, ako si ich uplatnil žalobca v tomto spore, od 29.4.2018.

35. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny. Taktiež potvrdil výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania ako vecne správny.

36. O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcovi, ktorý bol v tomto odvolacom konaní úspešný priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré je povinný nahradiť neúspešný

žalovaný. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C. s. p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C. s. p.

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C. s. p., ak má sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom podľa § 429 ods. 1 C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C. s. p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).